

Der arbejdes på flere fronter med de samme problemer, og selv om der er samarbejde, er der ikke samarbejde nok.

Det er ikke min tanke, at vi her skal ind i stor debat om formerne for et eventuelt udvidet og bedre samarbejde på international basis, men jeg kan ikke lade være med at fortælle, at en række af de sporgeskenæer, der ude fra kommer til danske foreninger, er næsten enslydende.

Jeg vil også lige nævne, at hver eneste forening har kvaler med økonomien og ofte ikke råd til at sende repræsentanter til de forskellige internationale arrangementer.

Det er helt klart, at de enkelte foreninger - lad os f.eks. tage dem, der er tilsluttet Danske Kvinders Nationalråd - indadtil må arbejde for hver deres ideer: menneskeligt, sagligt og fagligt, men udadtil, hvor det drejer sig om kvinders kår i al almindelighed, må det kunne lade sig gøre at koordinere kræfterne til gavn både for os og de lande, vi samarbejder med.

NORDISK SAMARBEJDE

Der er som bekendt kun nordisk møde inden for kvindesagsforeningerne hvert fjerde år.

Danmark var vært sidste år på Beaulieu, men at der ikke har været møde, betyder ikke, at vi ikke har kontakt med vore nabolande. Bl.a. holder de nordiske lande - som nævnt - altid sammen under internationale og europæiske kongresser og møder af kvindesaglig karakter, og alle vegne, hvor jeg kommer, får jeg kontakt med nordisk kvindesag på denne måde.

Dansk Kvindesamfund har i år været repræsenteret ved det to dages seminar, som blev holdt i anledning af Frederika Bremers 100 års dødsdag, hvor emnet var beskyttelseslovgivning, sørløvgivning og almen lovgivning, og hvor der var indledere fra hvert af de nordiske lande.

Desuden har der været holdt seminar af foreningen NORDEN på Biskop Arnö, hvor netop hele den i Norden standende kønsrolledebat blev uddybet. Det må også ses som et udtryk for en form for samarbejde, at den norske sociolog Harriet Holter har holdt foredrag i København, at den svenske forfatter Barbro Backberger også har været i København og den svenske økonom Per Holmberg ligeså. Det er beklageligt, at det stort set kun er københavnere, der kan nyde af disse arrangementer, men der går altid denninger via presse, radio og fjernsyn ud over hele landet, og mange kredse kunne jo bruge netop artikler, indlæg og udsendelser som grundlag for studiekredse og diskussioner. Enkelte gør det.